

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetési lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Apponyi követelése.

Pécs, 1896. január 16.

A nemzeti párt kitűnő vezére, Apponyi Albert gróf karácsonyi cikkében parlamenti helyzetünkről elmélkedvén arra az eredményre jutott, hogy a parlamenti vitáknak a milleniumi évben való nyugodt, tárgyilagos menetét a kormány csak úgy biztosíthatná, ha garanciákat nyújtana a választások tisztaságának megvédelmezése iránt.

Ezt a kijelentést a kormánypárton olybá vették, hogy Apponyi bizonyos feltételek alatt békekötést ajánl a kormánynak s lemond ellenzéki szerepéről.

Apponyi a képviselőház tegnapi ülésén mondott beszédében ezeket a reménykedéseket alaposan leforrázta, mert kijelentette, hogy elveiből nem ad fel semmit s az ezeknek meg nem felelő kormányjavaslatokkal szemben ellenzéki álláspontját fenntartja az esetre is, ha a választások tisztaságára vonatkozólag tett prozopozícióit a kormány el is fogadná, mert ezeket a prozopozíciókat nem a maga, sem a pártja, hanem az ország érdekében látta szükségesnek megtenni, a kormánynak tehát az ország nyugalma, a parlament becsülete érdekében kötelessége e kívánalmakat teljesíteni, a miért az ellenzéktől viszontszolgálatokat nem követelhet.

Szabadelvű kormányaink a valódi nép-

akaratot a választásoknál következetesen annyira meghamisították, hogy ebből a parlamentarizmus elfajulása természetes szükségszerűséggel következett, mert a képviselőház nem lévén hű kifejezője a nemzet közvéleményének, az el is vesztette a jogalapot arra, hogy intézkedéseit a nemzet megnyugvással fogadja.

Apponyi tegnapi beszédében egy egész sorozatát hozta javaslatba az intézkedéseknek, melyek a választások tisztaságának biztosítására szolgálnak, bár — a mint ezt Apponyi is kijelentette — ezek nem vonatkoznak a választási rendszernek oly gyökeres átalakítására, a mely szükséges lenne ahhoz, hogy a valódi népakarat a parlamentben érvényesülhessen.

Apponyi javaslatai a választói névlajstromok összeállítására, magára a választás lefolyására s a megtörtént választás feletti bíráskodásra vonatkoznak.

A politikai jogok érvényesítésének mindeme stádiumaiban évtizedeken át meggyökeresedett visszaélések burjánzanak, a melyek a választások eredményét tisztára a kormány szeszélyétől teszik függővé.

Az első stádium a választói névlajstromok összeállítása, a melynél az a jelszó, hogy az ellenzéki érületű jogositottak közül ki kell hagyni, a kit csak lehet, a kormány rendelkezése alatt álló egyéneket meg be kell venni akár van meg a törvényes képesítésük, akár nincs.

Erre nézve Apponyi kívánja, hogy az egyszer elkészült lajstrom állandó jellegű legyen s évről-évre csak kiigazítottassék, a mikor is minden kihagyott eddigi választó arról kivatalosan értesítettessék; kívánja továbbá, hogy a cenzus alapjául szolgáló 1/4 telek utáni minimális adó községenként egyszer s mindenkorra állapítottassék meg s helyeztessék hatályon kívül a választási törvény az az intézkedése, a mely a választói jogot a teljes adó befizetéséhez köti.

A választási eljárásra vonatkozólag kívánja a közigazgatási tisztviselők kizárását a szavazó helyiségből, mert a közigazgatási tisztviselők jelenléte terrorizálja a választókat; a szavazók személyazonosságát községi azonossági tanúk igazolják eskü alatt s az ilykép konstataált azonosság mellett a lajstromban foglalt hibás bejegyzési adatok miatt választói jogától senki megfosztható ne legyen. A pártok elhelyezése fölött sorshuzással döntsön az elnök s a tisztviselők szigorúan tiltassanak el a korteskedéstől.

A megejtett választások feletti bíráskodást illetőleg minden esetben a kuria ítéljen, mert a hatályos és pártatlan bíráskodást illuzóriussá teszi a kormánynak az a javaslata, hogy a kuria csak akkor semmisítheti meg a választást, ha számszerűleg konstataálva van, hogy az elkövetett visszaélés folytán nem az kapta meg az abszolút szótöbbséget, mint akinek

A „Pécsi Figyelő” tarcája.

Vadászkalandok.

Egy kellemesen eltöltött vadászat után összejöttek az abban résztvevők az xi kastélyban Makfalvi Ákos, gazdag földbirtokos vendégszerető házában. Vig poharazás között s feszelen jókedvben folyt az estebéd. Az 1875 óta somlai és badacsonyi nem tévesztették hatásukat, mert bizony csak megeredt a nagy szóaradat a vendégek között. Megemlékeztek az elmúlt vadászat élményeiről, a kiállott s most bőven kárpótolt fáradságokról, az elejtett vad mennyiségéről, no meg böstörködési szempontból az itt ott elkövetett baklövésekről is.

— Na jól van uraim, — szólalt meg egyszerre az illusztris társaságból Presztegi Andor, uradalmi erdőmester — hagyjuk ez utóbbi dolgot Hisz megtörténhetik akárkivel is, hogy valamely jelentéktelen, de mégis bosszantó incidens következtében eliramodik a már holtak hitt vad; s aztán még, ha minden lövés találna, ugyancsak nem sokáig mennénk vadászni. Minthogy már ugyis jócskán benn vagyunk a beszédben, hát indítványozok valamit.

— Halljuk! Halljuk! — kiáltanak közbe a többiek.

— Azt indítványozom, hogy ki-ki mondjon el valami jó vadászkalandot, s a melyikének a legjobban nevetünk, annak jutalomképen egy szép fegyvert szavazunk meg.

Az erdőmester ur, mint indítványozó, mondta el az első kalandot.

— Én — ugymond — egy alkalommal két vaddisznóra lőttem, a melyek közül az egyik a másiknak közvetlen nyomában haladt. Amint keliő lőtávolságra jöttem, célzótam, elsütöttem fegyveremet s a vad nagy ordítás között halálosan sebesítve a földre zuhant. Legnagyobb csodálkozásomra azt vettem azonban észre, hogy a másik vad, mint egy szobor, mozdulatlanul állt a meglőtt mögött, mintha semmi sem történt volna. Vigyázva odamegyek, s ekkor láttam, hogy egy süket és vak anyadisznóval van dolgom; mert ha a lövést hallotta volna, s látta volna, hogy társa elesett, bizonyára másként viselkedik. S ami csodák csodája volt, holt társának farkát szorongatta fogai között. Mindjárt tisztába jöttem a helyzettel. Az elejtett vaddisznó az utóbbinak bizonyára magzata volt, a mely világtalan anyját farkánál fogva, mint valami járszalaggal, vezette az élet ösvényein.

— Nekem azonban egészen más esetem volt — folytatá Ladányi Béla, x-i jószágkormányzó ur.

— Midőn egy alkalommal télnek idején medve-vadászatra indultam, az egyik tisztáson egy félig összefagyott medvebocsot találtam, a melyet humánus érzelmeim folytán meleg kabátom alá rejtettem. De alig, hogy ezt tettem, jön a him és anyamedve, egyenest felém tartva, s a legfenyegetőbb álláspontot foglalva el velem szemben. Lőni nem tudtam, mert egyrészt nem volt megtöltve fegyverem, másrészt meg mit használt volna egy lövés két medvére? Nem tehettem mást, mint felmászni egy közel álló fára, a hol hozzáálltam fegyverem megtöltéséhez. Soha életemben nem felejttem el azt a fatális szituációt. Az anyamedve utánam iramodott, a him meg hatalmas talpát helyezte a fa törzsére s oly erősen rázta meg azt, hogy csak úgy ropogott bele az egész fa. Hozzá meg a kis medvebocs is kezdett kabátom alatt motoszkálni, s csaknem karmolni s harapdálni, úgy, hogy nem tudtam, mi ellen védekezzem. Éppen készen voltam a töltéssel, midőn az anyamedve kölyke jogtalan birtoklása miatt felbőszülve, utánam kap. Erre, nem túrve helyzetem egy pillanatnyi késedelmet sem, elsütöttem fegyveremet, s egyszerre hatalmas puska- és faropogás töltötte be a levegőt. Eközben elvesztettem eszméletemet, csakhamar azonban ismét feleszméltem, s ekkor láttam, hogy a földön fekszem a két holt medve között. A dolgot úgy magyará-

az szabad választás esetén jutott volna, mert számszerűleg igazolni, hogy hány szavazó lett megvesztegetve vagy presszionálva, alig lehetséges.

Nehogy pedig ismét úgy járjunk, mint már két ízben jártunk, hogy a kuriai bíráskodásról szóló javaslat ismét le kerüljön a napirendről, azt kívánja Apponyi, hogy a kuriai bíráskodásról benyújtott javaslat még a közigazgatási bírósági javaslat előtt kerüljön tárgyalás alá.

Ime, ezek azok a kívánalmak, a melyeket Apponyi a választások tisztasága érdekében felállított. Amint látjuk, elég szerény keretben mozognak, mert semmi féle radikális rendszerváltozással nem járnak, s mégis mi volt mindezekre a felelete Bánffy bárónak, a szuronynyúl és hatalmi erőszakkal való választások nagymesterének?

Az, hogy kereken letagadta a választások tisztasága, a választók nézetének független érvényesülése ellen intézett merényleteket. Annak a pártnak zajos helyeslése közt jelentette ki Bánffy, hogy a kormány s a kormányközegek nem követnek el választási visszaéléseket, a mely párt ezeknek a visszaéléseknek köszöni többségét; persze, mert az összeíró küldöttségek, törvényhatósági tisztviselők, választási elnökök, a képviselőház verifikáló bizottságai nem kormányközegek.

De hát ha a kormány Pilátusként kezeit mossa, a mikor ezeknek a nem kormányközegeknek visszaéléseiről van szó, miért nem nyújt módot ezeknek a visszaéléseknek meggátolására, vagy hatályos megtorlására?

Egyszerűen azért, mert minden ily visszaélésben benne van kormánykeze, a mely a kulisszák mögül főispánjai útján tetszés szerint rángatja a választási visszaéléseket elkövető közegeket.

Hiszen beszéde további folyamán Bánffy maga jelentette ki, hogy a tisztviselők korteskedését korlátozni nem hajlandó, mert erre az ország bizonyos vidékein a

nemzeti érdekek szempontjából szükség van. Hát azok a tisztviselők nem a kormánypárt érdekében s a kormány közegének, a főispánnak parancsára nehezeden rá hivatalos hatalmukkal a választók szabad meggyőződésére?

Felnyilhatott most a szeme azoknak is, a kik még mindig hisznek a kormány ama hangzatos frázisának, hogy a közigazgatást azért kívánja államosítani, hogy azt megjavítsa.

Nos, ennél hazugabb jelszó még a mai elzúllott közállapotaink mellett is alig hangzott el. Az államosítás valódi célja csak az, hogy a kormány a közigazgatási tisztviselőt teljesen a kormány kortesévé aljasithassa, mert a kormány most még csak üldözésnek teheti ki azt a törvényhatósági tisztviselőt, a ki nem dobja magát oda neki kortesesszöközül, de az államosítás után a buzgón teljesített korteszolgálatokat jutalmazni is lehet rendkívüli előléptetésekkel, a mire választott tisztviselővel szemben már kevesebb az alkalom.

Tiszta választásokról, jó közigazgatásról csak akkor lehet majd szó, ha az események elsöprik az a fazékpártot, a mely csak hamisítással szerezheti meg állandó többségét.

H i r e k.

Pécs, 1896. január hó 16.

Tizparancsolat.

— Nyájas és nyájatlan előfizetők számára. —

Első parancsolat: Rendeld meg a lapot és ne feledd, hogy az előfizetési díjat előre kell lefizetni. Beszöld rá az előfizetésre barátaidat és jó ismerőseidet is; a mennyiben ezek nem párthiveink, annál jobb, legalább megtéríthetjük őket.

Második parancsolat: Hozz nekünk híreket, amennyit csak lehet, de mentül rövidebben időzz a szerkesztőség helyiségeiben.

Harmadik parancsolat: Szabd lehetőleg rövidre írásbeli közleményeidet, de írd tisztán és olvashatólag, különösen a tulajdon-

annyra, hogy se előre, se hátra nem tudtak mozdulni.

— No ezt az egyszer nem hiszszük el tisztartó ur — válaszolák a többien.

Már pedig így történt. És a dolog nem olyan boszorkányszerű, mint a milyenek lát szik. Hallgassák csak e dolog magyarázatát, s minajárt világos lesz önök előtt minden. Szolgám, midőn fegyveremet megtöltötte, rendes fojtás helyett egy elhasznált levélborítékot vett, a melyen egy jó nagy pecsét volt. A midőn elsütöttem a fegyvert, a pecsétviasz természetesen felolvadt, s éppen abban a pillanatban, midőn a nyulak összetalálkoztak furódott közéjük lövegem, a melyből azonban csak a pecsétviasz talált. Így történt, hogy a nyulak összeragadtak, s ennél fogva élve keríthettem őket hatalmamba.

Általános tapsvihar követte a tisztartó ur elbeszélését, s jutalmul meg is szavazták neki az ígért fegyvert. — És e körülmény forduló pontot képezett a tisztartó ur életében. Minthogy van egy szép fegyvere, elhatározta, hogy ezentul nem csupán mint műkedvelő, hanem mint aktív szereplő fog részt venni a vadászatokban.

A tisztartó ur elbeszélése után persze már senki sem mert vállalkozni újabb vadászkaland elbeszélésére, hihetőleg már azért sem, mert ugysem tudna senki oly sikertettet mondani, mint ő.

neveket. A papirnak csak egyik oldalára írj, a másik üresen maradj.

Negyedik parancsolat: Ne kívánd tőlünk soha, hogy elhaligassunk való tényeket, avagy pedig az érdekeltek nevét, a mikor komoly dologról van szó.

Ötödik parancsolat: Előfizető és levelező létedre tartsd mindig szem előtt, hogy az ujság a nagy közönség számára készül. Ezért hát ne zaklass bennünket személyes ügyekkel és csupán szűk köröket érdeklő kicsiségekkel.

Hatodik parancsolat: Ne hívj ki bennünket mindjárt párbajra, ha rosszat irtunk felőled, mert nem sok elfecsérelni való időnk van; sokkal okosabb, ha írásban bizonyítod be, hogy nem volt igazunk.

Hetedik parancsolat: Nagyön is terjedelmes tudósításokat a nagy közönséget nem érdeklő disztrakomákról, ünnepi beszédekről, temetésekéről és más efélékről inkább más lapoknak küldj, a melyek ha lenyomatják híredet, hálásak leszünk irántad.

Nyolcadik parancsolat: Ne kívánd tőlünk, hogy protezsáljunk városatyáknál, rendőrbiztosoknál, képviselők, primadonnák, tenoristák, baritonisták és szinigazgatóknál.

Kilencedik parancsolat: Ne lamentálj magánéletedben ért zaklatások miatt, míg korlátozva van az egész politikai élet szabad kifejlődése.

Tizedik parancsolat: Jusson eszedbe, hogy saját magunknak a közlönye vagyunk. Szerencsére, csak egy fejünk van, az, melyet vállaink közt hordunk.

*

Ezt a tizparancsolatot egy talián ujság találta fel olvasóinak, a honnan a mélyen tisztelt publikum gyönyörködtetése és mihez tartása céljából átvette, műnyelven: kiollózta E c s e t.

Napirend 1896. január 17-én

Naptár: péntek, jan. 17. — Róm. kath.: Antal remete. — Prot.: Antal. — Görög-kel.: (1896. jan. 5.) Teopempt. — Zsidó: Rós Chodes 2. — Nap kél 7 óra 43 perckor. — Nyugszik 4 óra 36 perckor. — Hold kél 10 óra 30 perckor. — Nyugszik 11 óra 06 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok hideg; légnymás 753 — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hősüllyedés, hó és fagy várható.

Színház: „Pont-Biquet család” vigjáték 3 felvonásban.

zom, hogy abban a percben, midőn lövésem eldőrdült, a fa a hatalmas rázás következtében ledőlt s a két medvét agyonnyomta. Így szabadultam meg a biztos haláltól.

— Uraim! ez mind semmi — jegyzé meg az x-i uradalom tisztartója.

— Hallgassák csak meg az én kalandomat, dacára annak, hogy a jó vadásznak még csak hírében sem állok. — Nagybátyám, a x-i uraság fővadásza minden áron akart belőlem is vadászembert faragni. De e célja nem sikerült és nem is fog sikerülni soha, mert egy csepp hivatást sem érzek arra nézve, hogy Nimród követője legyek. — Egy alkalommal elhitt nagybátyám vadászatra. Vona kodtam ugyan engedni felhívásának, de elvégre is mit volt mit tennem, fegyvert fogtam és elmentem. Nunc venio ad fortissimum, tehát vigyázzanak és tanuljanak vadász létükre. Amint nagybátyámmal megyek a tarlón, ime két tapsifüles szalad egymással szembe.

— Lőjj! — Volt nagybátyám parancsa. Erre úgy vaktában elsütöttem fegyveremet, erősen hívén, hogy a levegőbe lőttem.

— Mi az? — kiállott erre nagybátyám — mi az Isten csodája? hiszen a nyulak élnek, s még sem tudnak egy tapodtat sem tovább menni! — Oda néznek, hát nekem is konstatalnom kellett e paradoxont. A két nyul fejkönl fogva össze volt ragadva egy-

Már éjfél felé járt az idő, midőn Makfalviné Ó Nagy-ága, a szeretetre méltó házi-asszony theával kedveskedett a vendégeknek, még thea közben is a sikerült vadászkalandnak nevetvén. Thea után tarokk következett s csak a kora hajnali órák intették távozásra a vendégeket, hogy nyugalomra térjenek, napi foglalkozásaik után nézzenek, hogy aztán egy szép napon ismét összejöhessenek Makfalvi ur kedves otthonában.

Sz. Gy.

Gyakorolja magát.

— Három jelenetben. —

I.

(A mama és leánya.)

— Hát igazán szereted Gyulát?

— Nagyon szeretem, édes mama.

— No, no, azért nem kell sirnod. De hát mért nem szóltál azonnal? De ilyenek vagytok ti valamennyien, bizalmatlanok és tartozkodók. Pedig tudhatod, hogy édes anyád csak a javadat akarja.

— De édes anyám!

— No elhiszem, hogy nagyon szeretsz. De hát Gyula, szeret-e az téged is?

— Oh, Gyula engem nagyon szeret.

— Vigyázz leányom! Sokszor és keserűen csalatkozunk az érzelmekben.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés a városban.)** Ma délelőtt tartotta Pécs szab. kir. város közigazgatási bizottsága ülését a polgármester szobájában, mivel a közgyűlési terem kályhái több füstöt, mint meleget adtak. A főispán elnökléte alatt jelen voltak: Aidinger János, polgármester, Ternovszky Alajos p. ü. igazgató helyettes, Zsolnay György kir. főügyész helyettes, Salamon József kir. tanfelügyelő, Fekete Mihály, városi főügyész, Zavaros Péter tanácsos, Jobszt László, Egry József, Blauhorn Antal, Kindl József, Záray Károly dr., Krasznay Mihály Szuly János, Kiss József, bizottsági tagok, Czirer Elek, dr. főorvos, Kovácsffy Kálmán kir. főmérnök és Nendtvich városi I. aljegyző. A szakelődök két-két jelentést nyújtottak be, egyiket december hóról, a másikat a múlt év második feléről. Egy rakás albizottságot választottak meg, valamennyit a tavalyi tagokkal, csupán Bolgár Kálmán helyére tették mindenütt Kindl Józsefet. Az ismétlődő iskolás leányok számára beállítják a külön tanerőket, míg az ismétlődő köteles fiukat az iparos tanonc iskolákba utalták. Nagyobb vita keletkezett a miniszterelnökség ama rendelete fölött, melyet a vármegyéknek is megküldött, mely szerint jövőben az évi jelentések 8—8 példányban, felölve magukban a közigazgatás minden ágazatát, hozzá március végéig terjesztessenek föl. Mivel a bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy mivel ez a rendelet valóságos tárháza a képtelenségnek s a törvénynek is ellenkezik és ok nélkül felesleges munkával terheli meg a referenseket, elhatározták, hogy a miniszteri utasítás minden egyes referensnek megküldessék és ezek már a jövő havi ülésen jelentsek be a havi reszortjára vonatkozólag, mi a sérelmes rájuk nézve, mi a kivihetetlen intézkedés. Ezek a vélemények aztán kumulatív fel fognak terjesztetni a miniszterelnökséghez, mely valószínűleg vissza fogja szivni abszurd rendeletét.

— **(A nőgyelet thea-estélye.)** Vasárnap, f. hó 19-én d. u. rendezi a pécsi jótékony nőgyelet a második thea-összejevetelt. Ez alkalommal Tolnay Géza kir. közjegyző helyettes fgja fölolvassal szóra kóztatni a közönséget. A fölolvadás a minczenkor ujnak maradó thémáról, a szerelemről fog szólni. Tolnay eddig érdekes és szelemes tárcái, melyek Mátrai Géza név alatt jelentek meg lapunkban, arra engednek

— Oh én nem fogok csalatkozni, Gyula engem nagyon szeret.
— De csak nem . . .
— De igen, már többször is megcsókolt.
— És?
— És kis feleségének nevezett.
— Te kis bohó, te . . .

II.

(A mama a szomszédasszonyánál.)
— Mit hallottam édes szomszédasszony, a Katinka jegyben jár?
— Hát tudja, még nem egészen bizonyos a dolog.
— Engem ugyan félre nem vezet a szomszéd asszony. Gondoltam én mindjárt, hogy az a Gyula oly sűrűn magukhoz járt, egy pár lesz belőlök.
— De azt mondják, könnyelmű az a fiú.
— Hagyja abba, édes szomszédasszonyom, a fiatal ember mind könnyelmű.
— Isten neki, megvallom hát, hogy bizony jól hallotta. A Katinka ugyan még fiatal, de egy-két évig még várhatnak. A Gyula a jövő esztendőben elvégzi az egyetem, haza jön, beválasztatjuk a megyére és meglesz a lakodalom. A stafirung már nagyban készül.

III.

(Gyula és barátja.)

— Mi ujság Kalotán?
— Azt neked jobban kellene tudnod.

következtetni, hogy e fölolvadás is a figyelmet lekötő lesz. Kezdeté a mulatságnak d. u. 5 órakor. A jótékony cél iránti tekintetből megérdemli ez az összejevetel a minél nagyobb pártfogást, A multkori estély tisztán 60 frtot jövedelmezett.

— **(Pécs város adója.)** A pénz ügyigazgató jelentése szerint 1894. év végével az egyenes adók címén mutatkozott hátralék 54.860 frt 92 kr. Ehhez jön az 1895. évi előírás 417.425 frt 72 kr; így tehát az összes tartozás egyenes adókban kiteit 472.286 frt 64 krt. Ebből leiratott 26.230 frt 92 kr, filoxera pusztítás címén 6.496 frt 88 kr, behajthatatlanság címén 11.602 frt 93 kr, vagyis összesen 38.330 frt 73 kr. Tehát a helyesb. tartozás kitett 433.955 frt 91. krt. Erre befizettetett tényleg 388.598 frt 12 kr. Áthozatott az 1896. évre 45.357 frt 79 kr hátralék. A többi bevételek részletezése után megjegyzi a jelentés, hogy legnagyobb az emelkedés a dohányjövédék terén, mely 22% al áll fölötté az 1894. évi jövédéknek két osztrák gyár is dolgozik, a hazai dohányárakat pedig egyre szaporítják, a nagy keresletnek nem tudnak eleget tenni. Felvetetett, hogy helyén való volna, ha Pécs város is tenne lépéseket egy dohánygyárnak felállítására végett, mely már több ízben megígértetett; de hát a bizottság jónak látta ezzel a kérdéssel máskor s talán behatódobban foglalkozni.

— **(Tréfás zeneestély.)** A pécsi zenekedvelők egyesülete február hó 8-án a „Hattyú“ teremben tréfás zeneestély rendez, melynek változatos műsorán egyik mulatságos zenebohóság kergeti a másikat. Az előadandó darabok úgy ujdonság, mint kedélyesség tekintetében valóságos meglepetésszámba mennek, úgy hogy ez az estély a farsang egyik legélvezetesebb mulatságának ígérkezik.

— **(Egy havi rend.)** A polgármester jelentése szerint a múlt év december havában a közigazgatási iktatóba beérkezett 1821 ügydarab, a melyből elintéztetett 1784; a kapitánysági külön iktatóba 1637, a miből 1619 lett elintézve. Büntügy volt 12. vétség 33, kihágás 75, cselédkönyv kiadatott 9, igazolási jegy 9, iparigazolvány 8. letartoztatva lett 103. eltoloncoltatott 59; a vendégekben 583 idegen szállott meg. A sertésvész szünőben van, remélhető, hogy a zár pár nap mulva feloldható lesz. Utadó címén

— De hisz onnét jősz.
— Hogy tettei magát.
— Semmi tettetés.
Hát nem jársz jegyben a Gizellék Katinkájával.
— Eszem ágában sincs.
— Aztán jövőre elhagyod az egyetem.
— Annyira jól érzem magam itt, hogy 3—4 esztendő előtt itt nem hagyom a fővárost.
— Aztán beválasztanak a megyére.
— Addigra meg lesz az államosítás.
— De már azt csak nem tagadhatod el, hogy kalotai tartózkodásod alatt gyakran jártál Gizellékhez a Katinka kedvéért.
— Nem tagadom. Mit is csináljon az ember abban az unalmas fészekben. Katinka meg szép úde leány. És lásd, az embernek gyakorolnia kell magát, hogy legyen egy kis sliffje, ha felkerül a fővárosba. Erre meg igen alkalmasnak találom a vidéket.
— Avagy úgy?
*

(Egy negyedik jelenettel is be kellene számolnom. De tartok tőle, hogy Gyula urfi megsértődik és kihi párbajra. Csak annyit árulok el, hogy az általam meg nem irt jelenetnek három szereplője volt: Gyula urfi, a nagybácsi és a nadrágszija.)

Kirschane Ödön.

1767 frt 56 kr. folyt be, vagyis 310 frt 66 krral több, mint az elmúlt év hason időszakában.

— **(Eljegyzés.)** Pécsváradon Zöld P. Lajos kir. bir. végrehajtó eljegyezte Gyimóthy János kir. bir. végrehajtó leányát Sarolta kisasszonyt.

— **(Uj gazdasági tudósító.)** A földmívelési miniszter Hamulyák Gyulát Baranyavármegye siklósi járására az állandó gazdasági tudósítói tiszttel megbizta.

— **(Pécs város közegészségügye)** a lefolyt december hóban, mint a főorvosi jelentés mondja, általában kedvezőtlen volt az előző havhoz hasonlítva. Túlnyomóak a torok- és gégebántalmak, valamint az influenza voltak. A kórházak betegforgalma emelkedett, a pécsi kórházakban december hó folyamán ápolatott összesen 666 beteg, míg novemberben csak 591, tehát a szaporulat 75. Élve született a város területén 105 gyermek, meghalt 115 egyén.

— **(A „pécsváradai iparos olvasókör“)** f. hó 5-én megtartott közgyűlése alkalmával a tisztikart következőleg alakította meg: Elnök: Varga Elek, jegyző: Zöld P. Lajos pénztáros: Patonay Lajos, könyvtáros: Feil Antal, valamennyien egyhangulag. Szótöbbséggel választmányi tagok: Bobánovics Ferenc, Deutsch Ferenc, Göde Sándor, Hoyek Márton, Piribauer Antal, Schnell Antal, Takó János és Valter Antal. Pótagok: Horvát István és id. Pupp János.

— **(Musikusok kerestetnek.)** Mivel a tervbe vett hét honvédenekar felállításához a szükséges személyzet a honvédség tényleges állományából ki nem kerül, a pécsi 19. honvéd gyalogezred parancsnoksága megkereste a rendőrséget, hogy tegye közzé alkalmas módon, hogy akik mint zene- és hangismerők, a zenekarban részt akarnak venni, jelentkezhetnek. A feltételek elég kedvezők arra nézve, hogy higyjük, mikép a honvéd zenekarok mielőbb létesülni fognak.

— **(A városi árvák pénze)** A városi árvaszék kezelése alatt volt a múlt hó végével készpénzben 15.034 frt 23 kr., takaréktári könyvecskékben 56.699 frt 89 kr., magán kötvényekben 431.135 frt 93 kr., értékpapirokban 111.088 frt — tartalékalapban 22.746 frt 23 kr., ékszerekben és drágaságokban 2.215 frt 30 kr. Összesen tehát 638.919 frt 68 kr. érték kezeltetett. December hó folyamán magánosoknak jelzálogi biztosítás mellett 2350 frt árvaszéki kölcsön adatott. Folyó évi január elsejétől az összes árvaszéki könyvvitelt, az új törvény értelmében, a közgyám helyett, a ki a halálesetek felvételével van megbizva, Jeszenszky Kálmán városi a számvető végzi.

— **(Halálozás.)** Özv. Horváth Mihályné szül. Borsos Anna tegnap délután 5 órakor, 58 éves korában meghalt. Temetése holnap (pénteken) délután 3 órakor lesz a szigeti országot 37 ik számú házból a szigeti-külvárosi közsírkertben. A szentmise-áldozat pedig f. hó 18-án (szombaton) délelőtt 10 órakor lesz lelkiüdvéért a Ferencrendiek templomában.

— **(Megverték a saját szobájában.)** Dienstag Márkus utasó egy helyben nemsokára alakulandó csipkeverő-intézetnél, hogy előre megrendelőket gyűjtőn és kundschaftokat keressen a verendő csipkék számára. Üres óráiban pedig a malom utcában egy csinos kis hátszobában lakó özvegynek udvarol. Azaz hogy csak udvarolt, mert vasárnap délután csukva találta az özvegy ajtaját, a szobalány pedig azt mondta, hogy a nagysága nem fogadja el se most, se máskor Dienstag Márkus urat. A visszautasított udvarló akkor nap egész reggelig húzatta egy az özvegy lakásához közeli korcsmában a legbúsabb nótákat, aztán pedig

elindult megkeresni azt az irigyet, a ki elfordította az özvegy szívét tőle. Hosszas tapogatás után tegnap megbizonyosodott, hogy Schutz Jakab volt ez az irigy — jöbarát a felkeresvén őt a lakásán, ott rátámadt és alaposan elverte a saját szobájában. Ma aztán orvosi látélet kíséretében megtette a panaszát Schutz Jakab a rendőrségnél, honnan azonban a bírósághoz utasították, ott lévén helye a becsületsértéssel, magánlaksértéssel, könnyű testi sértéssel s jó ég tudja még, miféle sértéssel kombinált panasz elintézésének.

— **(A fogadott fiu.)** A kis Juhász Mihály itt született a közeli Magyar-Üröghön. Születése azonban nagy gyászt hozott az apjára, mert az édes anyja a saját élete árán adott életet a fiúnak. Ezért nem is tudta apai szeretetétbe fogadni Juhász Boldizsar a fiát s felesége után való bánatában az ivásnak adta magát s a gyerekekkel nem törődött. Megörült hát neki nagyon, mikor egy Pakson lakó rokona azzal állított be hozzá, hogy örökbe fogadja a gyereket. Oda is adta nyomban, nehogy megbánja a rokon a szavát s még nyakán maradjon a fiu. Így került a kis Juhász Mihály Pakra, s mikor felcseperedett, a nevelő apja pékinasnak adta. A gyerek azonban nem szerette ezt a mesterséget s nem szeretett egyáltalán semmit az életben. Egy szép napon aztán egyszerre csak eltűnt a mestere házából, a nélkül, hogy a nevelőapjának bucsút mondott volna. S mert még ma sem került elő, a rendőrség keresi, ha ugyan megtalálja, az eltűnt fogadott fiut.

— **(Eltűnt kereskedősegéd.)** Ungár Mór, tolnamegyei, szakcsi kereskedősegéd a nyáron felment Budapestre és ott keresett magának foglalkozást. A fővárosi élet tetszett neki nagyon, egyszer azonban búskomorság vett rajta erőt s ismerősei előtt mindig a meghalást emlegette. A fiatal tizenkilencéves fiutól pajtásai ezt nem vették komolyan s valamelyik hatodrendű éjjeli kávéház kasszakasszonya szép szeméit okozták, a mért olyan melancholikussá lett a Mór gyerek. Azonban a fiu egyszer csak beigazolta, hogy meggyűlölte a nagyváros undorító titkozatosságát, mert eltűnt minden előzetes készület nélkül Budapestről. S mivel nem lehetetlen, hogy kárt akart tenni magában, azért a budapesti rendőrség megkereste az ország összes rendőrkapitányságait, köztük a pécsi rendőrséget is, hogy nyomozzák az eltűnt kereskedősegédet, a ki nyulánk, magas testalkatu, barna hajú, beszél magyarul és németül s eltűnésekor vörhenyes szürke öltözékben volt. Még eddig azonban nincs eredménye a rendőri nyomozásnak.

— **(Férj és sógor az asszony ellen.)** Tegnap este a puturla-utcában nagy népcsődületet okozott egy asszony segélykiáltása. Szkaberna Józsefné szül. Szatt Mária volt a segélyért kiabáló asszony, a ki futva menekült ki egyik ház kapuján. Az összecsődült népnek aztán elmondta, hogy az ura, meg a sógora most jöttek haza részegen a kocsmából, s mert nem várta őket meleg vacsorával, hát rátámadtak. Az ura egy botot ragadott fel és azzal kezdte verni, a sógora meg öklével ment a fejének, arcának. A szegény asszony védekezett, a hogy tudott, a két részeg ember ellen, de azok talán még jobban összeverik, mint a hogy megverték, ha nem sikerül neki kimenekülni előlük az utcára. S aztán ott az utcán dideregve állt sokáig, míg mindenki eltávozott mellőle a kíváncsiak közül. De ő csak ott maradt s várt, míg egyszerre a kapun kijött az ura és a sógor, s még akkor is azt a rossz asszonyt szidva, szép lassan elballagtak valamelyik kocsmába. Az asszony csak ekkor mert bemenni a házba, s magához szedvén, a mi kis cókókja volt, nekivágott az éjszakának s elment az öreg édes anyjához.

a honnan nem is megy többé vissza brutális ura lakásába, a ki sógorával együtt akarta véresre verni. A verekedő férj és sógor ügye különben a bírósághoz kerül s majd ott kap elégtételt a szenvedett sérülésekért az asszony.

— **(Tolvaj a veremben.)** Az éjjel a György utca egyik háza udvarán tolvaj járt. Nem vette észre senki, hát sikerült neki szépen felnyitni a belakotolt fűskamara ajtaját s megtölteni a nála levő zsákot jó száraz vágott fával. Elvégezve manipulációját, úgy látszik, ezzel a szerencsével még nem elégedett be, mert a tyúktól felé irányítá lép teit. Egyszerre azonban beszakadt alatta a föld és ő belezuhant egy meglehetősen mély verembe. És nem tudott onnan szabadulni s csak azt sajnálta, hogy esés közben a zsák fát elejtve a válláról, az fentmaradt a verem szélén és így el-fogja árulni. S el is árulta. Mikor reggel a szolgáló az udvarra lépett, mindjárt meglátta a zsákot és a beszakadt vermet, a miben nyaranta dinnyét szoktak tartani. Futott oda s bepillantván a verembe, ijedve ütött lármát, mire aztán előjöttek a házbéliek s a verembe esett tolvajt kiségették a veremből, hogy átadják a rendőrségnek.

— **(A Magántisztviselők Országgyűlési Nyugdíjgyűlésének)** előttünk fekvő jelentése tanuságot tesz arról, hogy e nemes célu intézmény évről-évre gyarapszik. Az egyesület vezetősége azonban az eddig elért sikerekkel nem elégszik meg, hanem most azon fáradozik, hogy főképpen a vidéki magántisztviselőket bevonja kötelékébe, mihez képest célba vette, hogy az ország minden nagyobb vidéki városában egyesületi választmányt létesít. Az egyesület igazgatósága, hogy ama félreértést, mely szerint az egyesületnek csakis irodai alkalmazottak lehetnek tagjai, eloszlassa, vidéki választmányai útján felhívja a kereskedelmi alkalmazottak figyelmét arra, hogy alapszabályai az irodai és üzleti alkalmazottak között különbséget nem tesznek, vagyis az egyesületnek tagja lehet minden kereskedelmi alkalmazott, akit a kereskedelmi törvény értelmezése szerint e megnevezés megillet.

— **(Kötéllel fogott katonák.)** Bizony megérdemli az alábbi legények közül bármelyik is, ha megkerül, hogy kötéllal fogott katona. Mert kádköteles mindegyik, csak hogy nem jelentkezik, hogy a főorvos megvizitálná s az ezredes ur rámondaná a „tauglich“ ot S hozzá még mind a pécsi sorozó járás kötelékébe tartoznak, mert itt születtek Baranyában, Baranyának is a pécsi szolgabírói járásában. S mert teljesen ismeretlen tartózkodásuak s így a sorozó bizottság elé állíthatók még nem voltak, most a a pécsi főszolgabíró elrendeli köröztetésüket, hogy ha feltalálják őket valahol, hát állítsák elő, ha akár hogy félnek is a katonáskodástól. Ezek a kötéllal fogott katonák a következők lennének: Hesz Rikárd, Schmiedt Nándor, Deutsch Mór, Kosztka József, Kritz János, Márton József, Ujvári János, Vörös József, Szabó László, Dekán József, Pető György, Oberling György, Tankovics Ferenc, Komár János, Nagy József, Lenti János, Buslauer Vince, Csernalager Ferenc, Gamplett Ferenc, Giterli Nándor, Herr Károly, Kanvek Károly, Lenhárd Károly, Mali Antal, Maticsek József, Pichler Adolf, Spengler Antal, Siklosác József, Háhn József, Straicher Antal, Reinhard József, Krausz Muki, Szániel György, Kalmár Antal, Hegedüs István, Hesz Kálmán Alajos, Franc Mátyás, Kremer Antal, Bodor István, Bisill Ignác, Balabárt János, Eppich József, Jung Ignác, Kovács Gyula, Kobicek Vencel, Kovács Mihály, Vavcsik János, Hudi Nándor, Deák Ferenc, Tóth András, Gödény László, Bogdány Keresztély, Molnár András, Rab Mihály, Püspök János, Swacska Rezső, Horváth Fülöp, Wiga Ferenc, Franc Antal, Mihálok

Mátyás, Kanyok Hugó, Klitenigg János, Meszte István, Cichla Nándor, Soton József, Nainaska József, Pichler János, Ebesnyik Vilmos, Jobsits János Pospischil József, Kromeizer Ágost, Matisz János és Besznik Ferenc.

— **(Minek is van . . .)** Csinos menyecske ment panaszra a kapitány elé. Fehér kötője szélét idegesen tépdesve, bosszankodva adta elő panaszát. Egy legény követi folyton és üldözi minduntalan a szerelmével. Kerüli, ahol csak lehet, de hasztalan. Az a széles vállu kamasz mindenütt ott van, mintha csak a földből nőne ki. Az elmúlt napokban már arra vetemedett, hogy megállította az asszonyt az utcán. Sirva fakadt a kicsi asszony, a hogy panaszkodott.

A rendőrkapitány megidézte délután a legényt. Kikérdezte, hogy miért üldözi az asszonyt. Végül pedig ráparancsolt, hogy az asszonynak ezután békét hagyjon. A legény mindent ígért, de amint kifelé botorkált a hivatalszobából, nem állhatta meg, hogy egy könyvet ne törüljön ki a szeméből. Amikor az ajtó bezáródott, a keskeny folyosón halkán, bánatosan hangzott fel egy régi, egy nagyon ismert nóta:

— Minek is van szerelem . . .

Művészet, irodalom.

⊙ **Egy mese két formában.** Tegnap este Tabarin feleségét láttuk meg a Bajazzokat a színházban. Tudvalevőleg Catulles Mendés írta az első prózában; a másodikat meg Leoncavallo operának. Mind a kettő egy mesét, a feleségtől megcsalt komédiás sorsát állítja elénk; és a lehető legnagyobb zenei bravurral az egyik, a másik meg az ő hatalmas drámai zsenijének minden erejével. De színházunkban a versenyre kelt két költő között Leoncavallo lett a győztes, abból az egyszerű okból, mert a „Tabarin feleségé“ nek egész előadása igen színtelen és minden hatás nélkül való volt, míg a Bajazzokban ugy Juhász Ilona, Polgár, Sz. Nagy Imre és Kiss Pista éneke, valamint maga a zene is batást csinált. Egyébiránt inter duos litigantes a harmadik — sem örült, mert bizony igen kevesen voltunk a színházban, a mi különben csak arra vall, hogy a közönség nem barátja annak, a minek Somogyi, a gyakori darab-ismétlésnek. (→)

○ **A hazáért mindent.** Ily című regényt irt Aggteleki (Ullein) Ferenc. Átolvasása után arról győződünk meg, hogy szerzőben a hazafias érzelem oly nagy, mely vezetni tudja tollát egy érdekes szövevényű cselekmény megírásában mindent, a nélkül, hogy unalmassá vagy csak hosszadalmassá is válnék a meséje. Szerző a magyar multjából szakítva ki egy igen érdekes darabot, azt mutatja be mélyen érző és mindenek felett hazafiasan gondolkodó alakjainak története keretében, még pedig sikerrel. A művet különösen ajánljuk a közkönyvtáraknak megszerzés végett, hogy tanuljon belőle hazaszeretet az olvasó. A csinos kiállítású kötet, melyet Báter János állított ki Szegzárdon, szerzőnél Sárepresen (utolsó posta Cece, Fejérmegye) 55 krajcárjával rendelhető meg.

○ **A színházak a kiállításon.)** Az ezredéves kiállításnak bizonyára egyik leglátogatottabb csarnoka az ünnepélyek pavil-

lonja lesz, ahol — mint már részletesen megírtuk volt — egymást érik majd a legváltozatosabb és mindig kiválóan érdekes zenei előadások. Körülbelül hetven hangverseny, zene- és dal-előadás van eddig tervben, úgy hogy minden hétre jut majd legalább kettő. Külön színháza azonban nem lesz a kiállításnak; ezt a helyi viszonyok sem engedik meg, de szükség sincsen rá, mert a fővárosi színházak (abban az időben már hét lesz) nem tartanak a jövő évben szünetet, hanem a kiállítás egész ideje alatt mind a hét színházban folytonosan lesznek előadások. Azért azonban a színházak érdekes kiállítása sem fog hiányozni. Szilágyi Lajos operai műszaki tanácsos indítványára ugyanis a kiállítás igazgatósága elhatározta, hogy az ünnepek csarnokában a földszinten több nagyobb fülkét rendez be, a hol a színházi berendezéseket és fölszereléseket mutatják be. — Minden egyes fülkében egy-egy magyar eredeti szindarab, egyik-másik hatásos jelenet lesz látható. A kulisszák, fölszerelések, butorok ugyanazok lesznek, amelyeket a színházak használnak, a szereplőket pedig életnagyságu viaszbábokkal helyettesítik. Eddigélé „Bánk-Bán“, „Hunyadi László“ és „A falu rossza“ egy-egy jelenetének utánzást tervezik, de bemutatnak még esetleg mindegyik színházból még 1—2 darabot.

○ Uj férfikarok. Az „Apolló“ című kargyűjtemény negyedik évfolyamának második része a következő tartalommal jelent

meg vezérkönyv- és szólásokban: 190. sz. Kossuth sirja Szentirmai E-től; 191. Századok visszhangja, Varga Józseftől; 192. Vineta, Seiler J.-tól; 193. Ritornell hatszólamu kar Schumann R.-tól. Előfizetési díjak és posta küldemények az „Apolló“ szerk. kiadóhivatalába Budapest. VI. ker. Lázár-utca 18. sz. alá küldendők.

○ A wörishofeni csudadoktor, Kneipp Sebestyén praelatus nagyérdékű életrajza jelent meg Dr. Körösy László Korrajzok cz. irodalmi vállalatában. Kneipp-nek igen sok ismerőse van Magyarországon, a ki halálával gondol vissza a wörishofeni csudadoktorra. Dr. Körösy László a múlt nyáron hat hetet töltött a bajor fürdőhelyen, csak hogy a Kneipp-rendszert tüzetesen tanulmányozhassa. A magyar Kneipp életrajz valamennyi eddig megjelent német és francia biográfiánál terjedelmesebb. Részletesen tájékoztat az eredeti kúráról s bőven ismerteti a Kneipp-rendszert. A praelatus kéziratot és arcképet adott a biográfia számára, melyet őszintén ajánlhatunk olvasóinknak. A kettős kötet a Korrajzok 20 és 21-ik száma. Ára 60 kr. Megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapest, Andrássy ut 25. Kneipp-életrajza a kilencedik önálló kötet a Korrajzokban. A nélkülözhetetlen családi könyvtár előfizető ára 30 füzetre 5 frt, bolti árban 9 frt.

○ Az Athenaeum Képes Irodalom-történetéből megjelent a 37-ik (utolsó) füzet, melyben még két önálló cikk van: Marcali

Henriké A XIX. századi magyar történet-írásról és Erdélyi Pálé A magyar nyelv és műszellem buváiról, mindegyik több arc képpel, külön mellékletül Szigligeti és Madách kéziratának hasonmásai. Az öt ivre terjedő vaskos füzet többi részét a két kötethez való címlapok, előszó, képjegyzékek s kimerítő név- és tárgymutató foglalják el. A két kötetes nagy mű mátol kezdve dísskötésben kapható minden hazai könyvkereskedésben együtt 18 frtért.

T a n ú g y.

)(Tolnamegye a tanügyi kongresszusnak. A Budapesten tartandó második országos és egyetemes tanügyi kongresszus céljaira ujabban több vármegye és város adakozott. Ezek közt van a szomszéd Tolna vármegye is, mely 100 frtot adományozott a kongresszus javára, azonkívül kilátásba helyezte, hogy a kongresszusra felmenő tanítóit is bizonyos összeggel szegélyezi.

)(Uj templom és iskola. Megemlékeztünk már arról, hogy milyen roskadozó állapotban van a döbrökösi róm. kath. templom. Mint most értesülünk, nem sokára új temploma lesz a döbröközieknek, a mennyiben elhatározták, hogy a már 100.000 frtot meghaladó templom építési tőkájükön egy szép nagy templomot s emeletes iskolát építtetnek. Bizony itt is már az ideje, mert míg a templom roskadozik, addig az iskola

sen ön nekem két három száll kákát, a mikkel ezeket a virágokat megköthessem.

Savaréze sietett a leányka eme kivánságának eleget tenni s aztán leült melléje.

Gyula egészen el volt mélyedve, vagyis kizárólag a halakra gondolt most, mert azt hitte, hogy márnával lesz megtelve.

— Ugy-e, ez elég jó lesz nekem, uram? — kérde a leányka, komoly arccal szemlélgetve a virágot.

— Minden bizonynyal, kisasszony.

— Nos, én három bokrétát fogok kötni: egyet anyámnak, egyet atyámnak és egyet magamnak. Megengedi ön, uram?

— Anyjának... és atyjának! — susogta Savaréze és oly mozdulatot tett, mintha tör érintette volna a szivét.

Odahajolt Márthához s már-már ajkán lebegtek e szavak:

— Anyád meghalt!... és a te valódi atyád én vagyok én!

De visszahúzódott.

— Ó ezt el nem hinné nekem, — gondolá. — Örültnek vélne és oda futna hozzájuk.

Aztán alig hallhatólag mondá:

— Kössön nekik, kisasszony. Ugy-e, nagyon szereti őket, anyját és atyját?

— Szeretem e! — kiáltá föl a leányka, föltekintve nagy kék szemével. — Ó, Savaréze ur, minden törekvésem úgy szeretni őket, mint ők szeretnek engem!

Savaréze olyasmit érzett, mintha szivét marcangolták volna. De azért nem mozdult helyéből. Nagyon óhajtott még néhány percig a leánykával beszélgetni s

Savaréze-nek könybe lábadtak szemei. — Ó olyan szép már, mint az anyja volt, — gondolá. — Ó Mártha... Blanka!

— Nini!... Ön az, Savaréze! — kiáltá valaki. — Ne csináljon nagy zörejt, mert elriasztja a kővi pontyot. Nem jön a hálomba. Nem volna kedve leülni? Képzelve csak, éppen most halásztam ki egy ócska karosszéket. Először azt hittem, hogy potykát fogtam.

Tanneguy a beszélőben Bordomieu Gyulára ismert.

— Akar ön is egy hálót? — kérdezé Gyula a nélkül, hogy Savaréze-t szóhoz engedte volna jutni. — Ön majd ott föntebb fog halászni... nem lentebb, mert én már amott kissé megzavartam a halakat... Mártha, mutasd meg csak a bácsinak, hogy mennyi hal van már kosarunkban. No, a bárónét halára kötelezem ezzel!... Ó valóságos bolondja a sült halnak... Ki is jött volna velem, de azt mondtam neki, hogy a szép asszonyokat kerüljük a halak. Nem tapasztalta ön még ezt, Tanneguy? Ha szép asszonyokkal megyünk halászatra, soha sem fogunk halat.

Mártha engedelmeskedve, fölnyitotta a kosarat.

— Nagyon szép, — mondá Savaréze nyájasan.

Mártha egy parányi kis halat mutatott, mely még mozgott. Aztán gyöngéden ujjai közé fogva, bevetette a vízbe.

Majd ujjacskáját ajkára téve, susogta:

— Nem kell ám ezt Gyulának megmondani, mert megharagudnék rám, — s Gyula felé mutatott incselkedően.

Savaréze mit sem szólott. Szive szeretettel és gyűlölésgel telt el.

herceg Eszterházy tulajdonát képező, volt erdőkerülői lakházban van elhelyezve, a mi pedig nem valami nagy díszére válik oly nagy községnek, mint Döbrököz.

Törvényszék.

§ Kedélyes tanu. Folthammer Boldizsárt tanunak idézték be ma a járásbíró elé. Egy becsületsértési ügyben kellett neki a panaszos mellett tanuskodnia. És ez a tanuságtétel a következőképp folyt le:

— Ismeri a vádlottat? kérdi tőle a járásbíró.

— De mennyire, sóhajtja Folthammer Boldizsár. Bárcsak meg se ismertem volna soha!

— Milyen ember?

— Jobb neki, ha nem nyilatkozom, szól megvetéssel a tanu. De ha éppen muszáj . . .

— Beszéljen!

— Egy kiállhatatlan ember!

— Az erkölcsi magaviseletére nézve nyilatkozzék. Tisztességes embernek ismeri?

— Hja, az emberi vélemények eltérők. A tekintetes bíró ur például tisztességesnek tart mindenkit, ha még nem volt büntetve. Én pedig azt hiszem, hogy a büntetlen előéletűek között sok olyan ember van, a ki nem tisztességes. Egyébiránt, ugy tudom, a vádlott ur még nem „ült“ sohasem.

Közbe szól erre ingerülten a vádlott:

— Kérem, a harag beszél belőle. Tegnap francéfut játszottunk a „Nádor“ban és elnyertem tőle három forintot. A háromból egyet letagadott, egyet le fog tagadni, egygyel pedig adósom lesz a sirig.

De már erre Folthammer Boldizsár is kikelt:

— Nem is fizetem meg. Bemondott egy kvártot a makk dísznőig, pedig a makk felső nálam volt!

— Nem igaz, védekezik a vádlott. Olyan kopott kártyával játszottunk, hogy a tökfilkót makkfelsőnek nézte!

A védő ügyvéd is beleszól erre a szóváltásba:

— És még ez a szép firma akar tanuskodni védencem ellen! Kifogásolom a tanut.

— Hogy tetszett mondani? Pattan fel a panaszos ügyvédje. Tiltakozom ellene, hogy a kollega ur a tanut sértegesse.

— Hagyja ügyvéd ur. Beszélhet az az ur, azért a vádlott mégis hamisan ánzárgolt, metszi ketté a vitakozást Folthammer Boldizsár.

— Önből a harag beszél, csitítja a bíró a tanut.

— Dehogy beszél, bíró ur. Hiszen tetszik látni, hogy mosolygok.

És csakugyan mosolyog is Folthammer Boldizsár. Egyszerre azonban eltűnik a mosoly az arcáról, mikor a vádlott ügyvéde ezt kérdezi tőle:

— Ugyan kérem, tanu ur, ha nem tolakodás a kérdésem; ön volt-e az, a kit a törvényszék 1893 ban csalás miatt nyolc hónapi börtönre ítelt?

A tanu hallgat és nem akarja elérteni a kérdést.

— Feleljen, szólítja a bíró.

— Hát ha már muszáj, hát felelek. Igenis, én voltam. De ez nem tartozik a dologra.

— De igenis, ide tartozik, szól a védő ügyvéd. Köszönöm.

Folthammer Boldizsár magára érti az ügyvédnek a bíróhoz intézett köszönetét és így tör ki belőle a méltatlankodás:

— De ne köszönje a bíró ur, mert nem szívesen mondtam meg. Hanem csak máskor hívjanak ide engem tanunak; tudom, ha kötéllel huznak, akkor sem jövök!

Közgazdaság.

□ Uj táviróhivatal. A kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy a baranyaszentlőrinc-szlatina nasici helyi érdekű vasutnak Baranyavármegyében fekvő Stára Zaláta állomása állami és magán táviratok kezelését foganatosíthassa.

□ Uj személyszállítási díjak. Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter, a mint értesülünk, a minisztertanács hozzájárulásával elhatározta, hogy a m. kir. államvasutaknak 1889. évi augusztus 1-je óta érvényben álló személydíjszabása az u. n. vonalszakaszrendszerű díjszabás egyes részeiben módosíttassék. E módosítások a szomszédforgalomra, továbbá az I. kocsiosztály díjtételét és a tizenharmadik, valamint a tizennegyedik vonalszakasz díjtételére vonatkoznak.

A jelenleg érvényben álló díjszabás szerint a szomszédos forgalomban két vonalszakasz van, e következő díjtételekkel:

Vonalszakasz	Távolság	Menetdíj krajcárokbán		
		I.	II.	III.
		kocsiosztály		
1 első	állomásig	30	15	10
2 második	állomásig	40	22	15

A valószínűleg f. évi március 1-én életbelépő új díjszabás szerint a szomszédos forgalomban három vonalszakasz állapíttatik meg, a vonalszakaszok pedig a kilométerikus távolság szerint tagozódnak. Az első vonalszakasz 10 kilométerig terjed, a második

Mártha, a kit minden csekélység mulattatott egy ócska butortöredéket emelt föl.

— Ezt halászta ő ki az imént, — folytatá a leányka. — Nem hallotta ön az ő ujjongását? Azt mondja, hogy ez a római korból való karosszék. Hiszi ön azt, uram?

— Megint fogtam egyet! — kiáltá Gyula diadallal.

Valóban fogott egy kis halat a legaprajából.

— Ó, dobd vissza megint a vízbe! — esengett

Mártha.

— A vízbe! No még az kellene!

— Add hát ide, hadd teszem el.

Mártha átvéve a halacsát, titkon visszabocsátá azt a vízbe.

Savaréze elmélyedve állt ott. Ennek a gyermeknek modora, csevegése, gyermektegy, üde arca, lelkét egészen földerítette.

— Milyen szép bekrétája van magának, kisasszony, — szól, elfogultságát palástolni igyekezve.

— Szereti ön a virágokat, uram? — kérdezé

Mártha, hirtelen egy kis csokrot véve le kebléről. — Akarja talán ezt?

Savaréze úgy nyult ezért a virágért, mint a koldus egy darabka kenyérért.

— Hát önnél nincsenek ilyen virágok? — kérdezé Mártha.

— Fájdalom! — suttogá elfordulva, — nekem sem virágom, sem nőm, sem gyermekem nincsen.

Aztán újra Mártha felé fordítá arcát.

— Magácska nagy gyönyörűséget okoz nekem, kis kisasszony, — mondá. — Hát én viszont mit ajánlhatnék föl? Vad virágokat talán? . . . Ugy van,

vad virágokat! . . . Akar velem virágot szedni, Mártha kisasszony?

— Ó szívesen, uram . . . Hogy is hívják önt?

— Igaz; hiszen maga még a nevemet sem tudja! . . . Savaréze Tanneguy.

— Nem fogom ezt a nevet elfeledni, uram . . . Gyula, én megyek virágot szedni a rétre, barátoddal, Savaréze Tanneguy urral. Igyekezzél nagy halakat fogni és — huzatot is a karosszékhez.

Aztán előre futott a leányka.

— A ki szeret, követ engem, — kiáltá.

Savaréze követte őt. Elérzékenyült szívvvel susogta magában:

— Ez az én leányom! . . . az én leányom. És én soha sem vallhatom be előtte, hogy ő az én leányom.

Mártha kellemes, vidám természetű leányka volt. Savaréze előtt még előnyösebb színben igyekezett magát kitüntetni, miután észrevette a benyomást, melyet rá gyakorolt. E tekintetben a kis leányok korán fogékonyak, akár csak a fölserdültek s hálások azok iránt, a kik velők foglalkoznak.

Mártha is igen jól érezte magát e váratlan szórakoztatás következtében s vidáman tépdete a virágokat, míg Savaréze nek, olykor-olykor szintén leszakítva egy-egy virágot, folyvást Mártán csüggött a szeme, nem győzve eléggé bámulni e kis leányt.

— Micsoda? hát ön még csak annyit szedett, uram? — szól egyszerre Mártha a mint visszatérve Gyula mellé leült s ölében a virágokat bokrétává kezdte szedegetni. — No, de mindegy; adja ide mind, a mit szedett; tegye ide a többihez. Majd csak elkészítjük a bokrétát ennyiből is. Ó, egészen elfeledtem . . . Keres-

vonalszakasz 10 kilométernél távolabb, de 15 kilométernél közelebb fekvő viszonylatokat foglalja magában, végül a harmadik vonalszakaszba esnek a 15 kilométernél távolabbi, de 20 kilométernél közelebbi viszonylatok. Az ekként képezett díjszabás tételei a következők:

Vonalszakasz	Távolság kilométer	Menetdíj krban		
		I.	II.	III.
		kocsiosztály		
1	1--10	30	15	15
2	11--15	40	22	15
2	16--20	50	30	20

A távolsági forgalomban a személyvonatok III-ik kocsiosztályának díjtétele változatlan marad, a második kocsiosztály díjtétele hasonlóképpen változatlan marad az első tizenkét vonalszakaszban, a XIII. vonalszakaszban 10 krral emelkedik 530 krajcáról 540 krra, a XIV. vonalszakaszban 20 krral emelkedik 580 krról 600 krra. Az első kocsiosztály díjtétele, mely eddig az első vonalszakaszban 50 kr volt, 60 krban állapított meg és a mint eddig az egyes vonalszakaszok díjtétele az 50 kros alapon képezetett, az ezentúl a 60 kros alapra fog képezetni. Így pl. a X. vonalszakasz díja az eddigi 6 frt helyett 7 frt 20 kr. A XIII. és XIV. vonalszakasz díjtétele a következőleg állapított meg:

	Jelenlegi	Uj
	díjtételek krajcárokban	
XIII. vonalszakasz	700	810
XIV. „	800	900

A gyorsvonatoknál a IV. kocsiosztály díjtétele az első tizenhárom vonalszakaszban változatlan marad, a XIV. vonalszakasz díja lett az eddigi 480 krajcár helyett 500 krajcár. Hasonlóképpen változatlan marad a II. kocsiosztály díja az első tizenkét vonalszakaszban, a XIII. vonalszakaszban 650 krról 700 krra, a XIV. vonalszakaszban 700 krról 800 krra emelkedett. A gyorsvonat első osztályának díjtétele az első vonalszakaszban az eddigi 60 krajcár helyett 75 krajcár lesz, a XII. vonalszakaszban 720 krajcár helyett 900 krajcár. A két utolsó vonalszakasz díjtétele a következőleg állapított meg:

	Jelenlegi	Uj
	díjtétel krajcárokban	
XII. vonalszakasz	840	1050
XIV. vonalszakasz	960	1200

Farsangi naptár.

Január 18.: Pécsi jótékony nőegylet táncmulatsága a Hattyuban. — A kath. Legényegylet bálja a Vigadóban. — Baranyamegyei hadastyán-egylet mulatsága a Scholtz-féle sörházban.

Január 20.: Herczenberger József táncitanító táncestélye a Vigadóban.

Január 22.: A pécsi helyőrség tisztikarának estélye a Vigadóban.

Január 25.: Altisztek táncmulatsága. — A kádársegédek szakegyletének táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban. — „Pécsi Dalárda“ táncal egybekötött dal-estélye.

Február 1.: A tornaegyesület jelmez-estélye a Vigadóban. — Az orsz. vörös-kereszt-egylet pécsi fiókjának álarcos bálja a Hattyuban. — Vasuti munkások táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban.

Február 5.: Herczenberger József elite-bálja a Vigadóban.

Február 8.: A pécsi helyőrség tisztikarának második estélye a Vigadóban. — Veterán segélyező egyesület táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban.

Február 13.: Herczenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 15.: Jogász táncestély a Vigadóban.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 16-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnapi érdekes ülés után szinte csöndesnek volt mondható a mai ülés.

Szinay Gyula volt az első szónok, a ki a tisztviselők korteskedése ellen kelt ki erősen.

Várady Károly a kormány bünlisztáját sorolta föl, a kormány — ugymond — majdnem úgy működik, mint az osztály-sorsjáték. Vannak első osztályu nyeremények: a bankigazgatóságok; második osztályuak: a vasuti koncessziók stb. Pártolja Babó és Holló határozati javaslatait.

Polónyi Géza a tegnapi eseményből csak azt látja, hogy nem lesz béke, hanem harc. Tehát mi is harcolni fogunk. Szemérveti Percel Dezső belügyminiszternek több rendbeli erőszakos eljárását, a minék föl sorolása után arra a végkövetkeztetésre jut, hogy a törvénytelen ségek ennyi és ily nagy kicsucsosodása után nagyon is kívánatosnak tartja mielőbb való lemondását.

Ezután Percel Dezső belügyminiszter védekezett. Beszél a választói névjegy zékek helyességéről, miután polemizált Buja novich-csal, Váradyval és Polónyival.

A vita folytatását holnapra halasztották.

TÁVIRATOK.

— **Anglia beszéltet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Balfour, a kincstár első Lordja Manchesterben mondott beszédében kijelentette, hogy az angol kormány a Transwaal iránti barátságos érzelmei mellett sem tartja lehetségesnek, hogy ott kielégítő állapotok létesüljenek, míg az Uitlantereknek, kik a lakosságnak tulnyomó részét képezik és az adók legnagyobb részét fizetik, a kormányzatra sem befolyásuk nincs, sem abban részt nem vesznek. Krüger elnök nemeslelkűséget, egyuttal legnagyobb politikai bölcsességet tanusított s ezért szónok a leghatározottabban reméli, hogy az alkotmány reformok szükségtelen késedelem nélkül keresztül fognak vitetni. Transwaal belügyeire nézve szabad és kormánya független, de külügyeire nézve Anglia ellenőrzéséuek van alávetve. Nem lehetséges tehát a félreértés arra nézve, hogy Anglia Transwaal külső viszonyait ellenőrzi és idegen beavatkozást meg nem enged. Ezt a theóriát egyik ország sem tagadhatja. A mi a venezuelai kérdést illeti, szónok reméli, hogy az Anglia s az Egyesült Államok közt fölmerült vizsály barátságos elintézés fog nyerni, ámbár Anglia soha sem volt jobban fölkészülve a háborura, mint jelenleg.

— **A bolgár fejedelem utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferdinánd bolgár fejedelem nyolc napra, szigorú inkognito-ban Párizsba érkezett. Utazását családi ügyek tették szükségessé, melyek a Bulgáriában napirinden levő kérdésekkel összefüggésben vannak.

— **Kilépés a kilépettek közül.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Noszlopy Gyula bejelentette kilépését a Kossuth-pártból.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A budapesti áru- és értéktőzsdé hivatalos árjegyzése.

— Január 16-án. —

Buza kőszáru	6.80—7.25
„ tavaszra	6.90—6.92
„ őszre	7.10—7.15
Rozs	6.20—6.35
Árpa	4.90—5.40
Kukoricsa	4.—4.20
Zab	6.10—6.45
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjárdék	121.75
„ koronajárdék	99.—
Regalé-kötvény	100.25
Magy. nyeresémsoraj	152.50
Tisszaszabályozási köles	140.—
Oszt papírjárdék	99.75
„ aranyjárdék	191.25
„ koronajárdék	99.75
1864-iki sorajegy	191.75
Magy. vörös ker. soraj.	10.—
Oszt. rárk	18.25
Olasz	12.—
Bazilika-sorajegy	6.25
Jósziv-sorajegy	2.80
Német márka	59.35
100 frank (francia)	48.05
100 lira (olasz)	44.—
10 font sterling (angol)	121.35

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

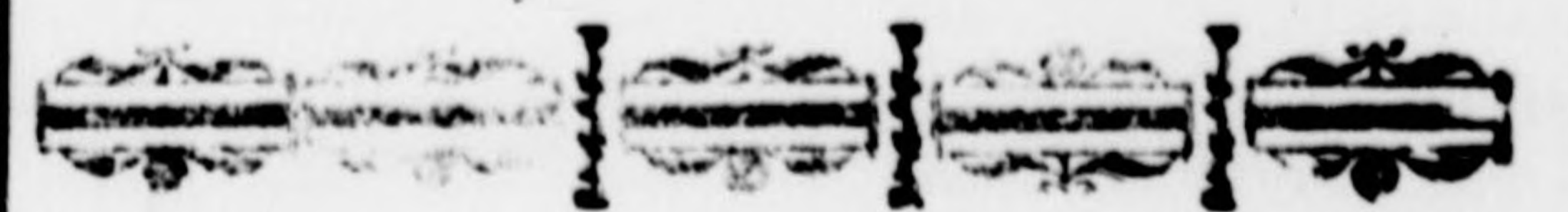
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A vaiszlói közalapítványi kir. erdőgondokságnál

150,000 drb 2 éves
tölgy csemete

csomagolva és Baranya Sellye vasuti állomásra állítva ezrenként 4 frtért kapható.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készítettnek**

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.